

Trzy główne majowe gwiazdozbiory to Panna, Warkocz Bereniki i Psy Gończe. Mimo że nasza mapa zniekształca nieco proporcje i tak widać, że Panna jest bardzo dużym gwiazdozbiorem. Ponadto Wąż Wodny, który pojawił się w sektorze marcowym, ciągnie się jeszcze (jak to wąż) przez maj i zakończy się dopiero w czerwcu. Te dwa gwiazdozbiory są największymi konstelacjami na niebie. Zajmują po około 3% powierzchni sfery niebieskiej, podczas gdy średnio na jedną konstelację przypada po około 1% — jest ich 88.

Najmniejszymi gwiazdozbiorami są: niewidoczny u nas Krzyż Południa (0,16%) oraz Żrebię (0,17%) i Strzała (0,19%). Są one mniej więcej dwukrotnie mniejsze niż Kruk widoczny na majowej mapce.

Trzy gwiazdozbiory wspomniane na początku, gdy patrzymy na nie gołym okiem, niczym się nie wyróżniają. W Pannie widocznych jest 110 gwiazd i nie obserwujemy żadnych innych obiektów. Jednak użycie nawet niewielkiego teleskopu pozwala na odkrycie, że pojawia się na tym obszarze nowy składnik — galaktyki. Jest ich znacznie więcej, niż spodziewalibyśmy się znając średnią ich gęstość. Znajdujemy tu 3 galaktyki jaśniejsze niż 9^m , ale już 34 jaśniejsze niż 11^m i prawie 300 jaśniejszych niż 13^m . Posuwając się w kierunku jeszcze mniejszych jasności stwierdzamy, że prawie każdy obiekt obserwowany przez nas jest galaktyką.

Są to wszystko członkinie ogromnej gromady o nazwie *Virgo* (Panna). Znanych jest obecnie kilka tysięcy galaktyk wchodzących w jej skład. Spośród nich ponad 100 można dostrzec dobrym teleskopem amatorskim o średnicy 20 cm.

Jądro gromady o rozmiarach około $12^\circ \times 10^\circ$ znajduje się na granicy Panny i Warkocza Bereniki, w pobliżu gwiazdy ρ Panny. Obecnie wydaje się, że aglomeracja ta jest znacznie większa niż dotychczas przypuszczano: Gromada Panny jest jedynie centralną częścią supergromady (gromady gromad), w której skład wchodzi wiele tego rodzaju skupisk, m.in. Grupa Lokalna — system kilkunastu małych galaktyk obiegających układ podwójny Droga Mleczna — Mgławica Andromedy.